

De ubudne gjestene

- En fortelling fra Iran

ሓደ እዋን ሓንቲ ዓባይ ሰበይቲ አብ ኢራን አብ ሓንቲ ብጮቃ ድተሰርሐት ገዛ አብ ሓደ ዓዲ ትነብር ነበረት። እታ ገዛ ንእሽቶ ክንዲ ሰንዱኛ ናይ ሑዳ ትኸውን ካንሸሎ ነበረታ። አብታ ካንሸሎ ከኣ ክንዲ ፍረ ክርቢት ትኸውን ንእሽቶ ተኸሊ ነበረት። አብ ዙርያ ናይታ ካንሸሎ ድማ አርባዕተ ናይ ጮቃ መናድኛ ነበረ።

Det var en gang en gammel dame som bodde i et lite leirhus i en liten landsby i Iran.
Huset hadde en hage like stor som en sandkasse. I hagen var det et tre like stor som en fyrstikk. Rundt hagen var det fire vegger av leire.

ሓደ መዓልቲ ናይ ምሽት እቲ ነዊሕ ፍዮሪታት ደለዎ ዕባያኣ ተጎልቢባ ናብ እንዳ ጎረቤት ሰላም ክትብል ወጸት። ሻቡ እቲ ዕባያ ከም ሼሎ ናይ መርዓት ኣብ ኣየር ሰለል ክብል ጀመረ'ሞ ሃንደበት ዝናብ ክዘንብ ከምድጀመረ ተፈለገ። ሽታ ናይ ጥሉል ጭቃ ከኣ ካብቲ መናድቕ መጸ። ከቢድ ዝናብን ነጎዳን ጀመረ።

En ettermiddag svøpte hun sin lange blomstrede chador rundt seg og gikk ut for å hilse på naboene. Idet chadoren begynte å svaie i lufta som et brudeslør, kjente hun plutselig at det begynte å regne, lukten av fuktig leire kom fra veggene. Det begynte å pøsregne og tordne.

እታ ዓባይ ሰበይቲ ገዛኣ ኣትያ ኮበርታ ተሸፈነት

ሽዑ ሃንደበት፡

"ኳሕ ፣ ኳሕ ፣ ኳሕ"

ሓንቲ ንእሽቶ ማይ ድጠልቀየት ጮሩ ገበላ ኢያ ኔራ። ካብ ኣፋ ንጣብ ማይ ይወድቕ ነበረ

"ጥብ ፣ ጥብ ፣ ጥብ!"

እተን ጥልቂያት መንገብገብ ድማ ንሓድሕደን ተጋጮዋ።

"ጣዕ ፣ ጣዕ ፣ ጣዕ!"

እታ ዓባይ ሰበይቲ ነታ ጮሩ ገበላ ናብ ክፍላ የእተወታ ፣ መንገብገብ ድማ ብጨርቂ ሸፈነታ።

Den gamla dama gikk inn og krøp under dyna. Da hørte hun plutselig: «Bank, bank, bank!» Det var liten klissvåt spurv .Vanndråper falt ned fra spurvens nebb: «Drypp, drypp, drypp!» Og de våte vingene flakset mot hverandre: «Klask, klask, klask!» Den gamle dama tok spurven med seg inn i rommet og dekket vingene med et lite tøyestykke.

"ኪሕ : ኪሕ : ኪሕ!"

እታ ዓባይ ሰበይቲ ቀልጢፋ ናብቲ ማዕጾ ብምቕራብ "መን ኢኻ ትኩሕኩሕ?" ኢላ ሓተተት። ሽዑ ማዕጾ ክፍት ኣበለቶ እሞ እቲ ማይ ድጠልቀዩ ኪኸ ድማ ነፊሩ ንውሽጢ'ቲ ክፍሊ ብምእታው ነታ ንእሽቶ ጮሩ ገበላ ብማይ ኣጀብጀባ።

ልክዕ እታ ጮሩ ገበላ ነቲ ኪኸ ክትቋዩቐ እንዳሓሰበት ከኣ

"ኪሕ : ኪሕ : ኪሕ!" ሰምዑ።

ሓንቲ ማይ ድጠስጠሰት ድሙ ከኣ ገፈፍ እንዳበለት ናብታ ገዛ ኣተወት።

«Bank, bank, bank!» Den gamle dama skyndet seg til døra og spurte: «Hvem er det som banker på?» I det hun åpnet døra fløy det ei klissvåt kråke inn i huset og dusjet spurven i vann.

Spurven skulle til å kjefte på kråka, med akkurat da hørte de: «Bank, bank, bank!» En gjennomvåt katt kom labbende inn i huset.

እታ ጭሩ ገበላን እቲ ኪኸን ነታ ድሙ ምስረኣይዋ ብፍርሒ ንሓድሕዶም ተላጋጊቦም ከንቀጥቅጡ
ጀመሩ።

"ኛው ፡ ኣይትፍርሑ ፡ ኣይፈለጥኩምን እምበር ኣብዚ ገዛ ኩልና መሓተት ኢና" እናበለት ፍሽኽ በለቶም
እታ ድሙ።

Da spurven og kråka så katten, klenget de seg på hverandre og begynte å skjelve av redsel.

«Miau, ikke vær redd for de du ikke kjenner, i dette huset er vi alle venner,» smilte katten lurt.

አብታ ምሽት እቲኣ ብዙሓት ማይ ድጠልቀዩ አጋይሽ መጹ።

ሓደ ሓላዊ ከልቢ ከምኡ'ውን ደፊኣ ናብቲ ገዛ ብምእታው ምንግጥቃጥ ምድሪ ድፈጠረት ዓባይ ላም። ኩሎም እቶም እንስሳታት ናብ'ቲ መንደቕ ተለሓጉ።

እታ ንእሽቶ ጭሩ ገበላ ግን አብቲ አብታ ኩርናዕ ኮፍ ኢላ ትስሕቅ ነበረት "ኪ : ኪ : ኪ!"።

I løpet av kvelden kom det flere våte gjester:

En vaktbikkje, og en stor ku som presset seg inn i huset og lagde jordskjelv. Alle dyrene ble slengt til veggs.

Men den lille spurven satt og lo i kroken sin: «Hi-hi-hi-hi.»

"ክኸ : ክኸ : ክኸ" ሕጂ አብታ ንእሽቶ ገዛ ድኹነ ሰብ ምሕርናኽ ጥራይ ኢዩ ክሰምዕ ድኸእል። እታ ንኡሽቶ ጮሩ ገበላን አቶ ኪኸን አብ ሓደ ወገን ናይቲ ፊንስትራ በቦትአም ሒዞም ኢዮም። እታ ድሙ : እቲ ሓላዊ ከልቢን እታ አዝያ ዓባይ ላምን ከአ አብ ነብሲ ወከፍ ኩርናዕ ናይታ ክፍሊ ተጋደሙ።

«Z-z-z-z-z» Nå kunne man bare høre lyden av snorking i det lille huset. Den lille spurven og herr kråke hadde funnet hver sin plass i vinduskarmen, mens kattepusen, vaktbikkja og den svære kua la seg i hvert sitt hjørne i rommet.

ንጽባሒቱ እታ ዓባይ ሰበይቲ ብር ኢላ ዓይና ምስከፈተት ፡ እታ ገዛ ብምልእታ ምንቅስቃስ መሊኣ ረኣየታ።

እቲ ኪሽ ሰለስተ ዕንጾይቲ ኣብ ኣፋ ሒዙ ኣተወ።

እቲ ሓላዊ ከልቢ ከኣ በተን ሓያላት ሳናቡኡ ነቲ እቶን ኡፍፍ ኢሉ ሂወት ይዘርኣሉ ነበረ።

እታ ድሙ ከኣ ድቕመስ ቁርሲ ኣብ ጨርቂ ጌራ ኣብ ምድርቤት ቀረበት።

እታ ዓባይ ላም ድማ ከተማ ወሪዳ ጽቡቕ ድተሰንከተ ባኒ ገዚኣ መጽያ ነበረት።

እታ ጮሩ ገበላ ከኣ ጥዑም ዜማ ትዝምር ነበረት።

Neste dag, da den gamle dama strakk seg og åpnet øynene, så hun at hele huset var i bevegelse: Kråka braste inn med tre vedkubber i nebbet. Vaktbikkja brukte de sterke lungene til å blåse liv i peisen. Katten gjorde i stand en lekker frokost på en duk på gulvet. Den store kua hadde vært i byen og kjøpt steinbakt brød. Og spurven sang en vakker melodi.

ኩሎም አብ ዙርያ እታ ቂርሲ ከቢቦም አብ መሬት ኮፍ በሉ ፡ እቲ ጽቡቕ ባኒ አጅቦ ጌሮም በልዑ ፡ ሻሂ'ውን ሰተዩ'ሞ ተዛንዮም ጽቡቕ አዕረፉ።

እታ ናይ መወዳእታ ማዓጎ ፊት ምስበልዋ ድማ ጸሓይ ክትበርቕ ጀመረት። ሽዑ ዝናብ ይዘንብ አይነበረን ፡ ስለዚ ምናልባት ዝኸድሉ እዋን ድኣኸለ ይመስል።

እንተኾነ ግን ነታ ዓባይ ሰበይቲ ምስንባት ድብል ሓሳብ ንኹሎም አሕዘኖም።

Alle satte seg rundt frokostduken på bakken, spiste steinbakt brød med fetaost, drakk te og storkoste seg. Da de hadde tatt den siste slurken med te, begynte sola å skinne. Nå regnet det ikke lenger, så det var vel kanskje på tide å dra. Men tanken på å ta farvel med den gamle snille damen gjorde dem veldig triste.

እታ ዓባይ ሰበይቲ አብ ልባ ሕማቅ እንዳተሰመዓ ንኹሎም እንስሳታት ረአየቶም ፡ ከምዚ ከአ በለት፡

"ከም ናተይ ሓሳብ እንተዝኸውን ኩሉኹም አብዚ ክትጸንሑ መፍቀድኩ፡ እንተኾነ ግን እዛ ካንሸሎይ ከም ናይ ሓጻ ሳንዱቅ ንእሽቶ ኢያ ፡ ብዙሕ ስፍሓት የብላን፡ እዛ ንእሽቶ ጭሩ ገበላ ክትጸንሕ እንተኾይና፡ እዛ ገዛፍ ላም ክትከይድ ከድሊ ኢዩ"

"አነኸ አነ እምባሕ እምባሕ ድብል፡ ጸባን ንባኒ ድኸውን ፎርማጅን ድህበኩም አነ አይክጸንሕን?" በለት እታ ገዛፍ ላም።

"ኛው ፡ ኛው ፡ ኛው!" በለት እታ ድሙ። "አነኸ አነ ውሕ ውሕ ድብል ፡ ሰረቕቲ ደውድቕ አነ ሓያል ሓያል ኢዩ አነኸ አይክጸንሕን?" በለ እቲ ሓላዊ ከልቢ ድማ። "ክዋ ፡ ክዋ ፡ ክዋ!" በለ እቲ ኪኸ።

"አነኸ አነ ትሺ ፡ ትሺ ፡ ትሺ ድብል ኩሉ ዜማ የድልዮ ኢዩ አነኸ አይጸንሕን?"።

Med en klump i hjertet så den gamle dama på alle dyrene og sa: «Hvis det var opp til meg, så skulle jeg latt dere alle bli igjen, men hagen min er like stor som en sandkasse, den rommer ikke så mye. Hvis den lille spurv blir igjen, blir den svære kua nødt til å gå.» «Og hva med meg som sier mø-mø, gir deg melk og smør til brød-brød, skal ikke jeg få bli?» sa den svære kua. «Mjau-maju- maju ...» sa katten. «Hva med meg som sier woff- woff, banker tyver, jeg er røff-røff, skal ikke jeg få bli?» sa vaktbikkja. «Kra-kra-kra ...» sa kråka. «Hva med meg som sier tvi-tvi, alle trenger en melodi, skal ikke jeg få bli?»

ብኸምዚ ኢዮም እምበኣር ኩሎም ክጸንሑ ድተፈቕደሎም ግን ኣብ ትሕቲ ሓንቲ ቅድመ ኹነት ነበረት።

ኣብቲ ገዛ ኩሎም ክተሓጋገዙን ንሓድሕዶም ከኣ ክተሓላለዩን

ከምኡ ድማ ገበሩ'ሞ ካብ ሽዑ ኣትሒዞም ንብዙሕ ፡ ብዙሕ ዓመታት ብሓባር ሕጉሳት ኮይኖም ነበሩ።

ተወዲኦ ንነዚኦ ድረስዐ ሞት ትረስዓዮ።

Og det var slik alle fikk lov til å bli, men på en betingelse: Alle skulle hjelpe til med huset, og være snille med hverandre. Det gjorde de og fra da av levde de mange lykkelige år sammen.

Snipp, snapp, snute, så er eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no